

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

O. Tümer

κατά

Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

Διατακτικό

Οι διατάξεις της οδηγίας 80/987/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 20ής Οκτωβρίου 1980, περί προστασίας των μισθωτών σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2002/74/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Σεπτεμβρίου 2002, αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση περί προστασίας των μισθωτών σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, κατά την οποία υπήκοος τρίτης χώρας μη έχων νόμιμη διαμονή στο συγκεκριμένο κράτος μέλος δεν θεωρείται μισθωτός δυνάμενος να αξιώσει αποζημίωση αφερεγγυότητας βάσει ειδικά των ανεξόφλητων μισθολογικών απαιτήσεων σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη, ενώ αυτός ο υπήκοος τρίτης χώρας χαρακτηρίζεται, βάσει των διατάξεων του αστικού δικαίου του ανωτέρω κράτους μέλους, ως «μισθωτός» έχων δικαίωμα αμοιβής δυνάμενο να αποτελέσει το αντικείμενο αγωγής κατά του εργοδότη του ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων.

(¹) EE C 250 της 31.8.2013

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 6ης Νοεμβρίου 2014 [αίτηση του Scottish Land Court (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Robin John Feakins κατά The Scottish Ministers

(Υπόθεση C-335/13) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Κοινή γεωργική πολιτική — Καθεστώς ενιαίας ενισχύσεως — Κανονισμός (ΕΚ) 795/2004 της Επιτροπής — Άρθρο 18, παράγραφος 2 — Εθνικό απόθεμα — Εξαιρετικές περιστάσεις — Αρχή της ίσης μεταχειρίσεως]

(2015/C 007/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Scottish Land Court

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Robin John Feakins

κατά

The Scottish Ministers

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 18, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 795/2004 της Επιτροπής, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του καθεστώτος ενιαίας ενισχύσεως που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) 1782/2003, για τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής και για τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1974/2004 της Επιτροπής, της 29ης Οκτωβρίου 2004, έχει την έννοια ότι εφαρμόζεται, αφενός, όταν ο γεωργός πληροί τις προϋποθέσεις για την εφαρμογή δύο ή περισσότερων από τα άρθρα 19 έως 23α του εν λόγω κανονισμού, όπως έχει τροποποιηθεί από τον κανονισμό 1974/2004, και, αφετέρου, όταν ο γεωργός που πληροί τις προϋποθέσεις για την εφαρμογή τουλάχιστον ενός από τα άρθρα 19 έως 23α του ίδιου κανονισμού, όπως έχει τροποποιηθεί από τον κανονισμό 1974/2004, πληροί επίσης και τις προϋποθέσεις για την εφαρμογή τουλάχιστον ενός από τα άρθρα 37, παράγραφος 2, 40, 42, παράγραφος 3, και 42, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 1782/2003 του Συμβουλίου, για τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής και για τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΟΚ) 2019/93, (ΕΚ) 1452/2001, (ΕΚ) 1453/2001, (ΕΚ) 1454/2001, (ΕΚ) 1868/94, (ΕΚ) 1251/1999, (ΕΚ) 1254/1999, (ΕΚ) 1673/2000, (ΕΟΚ) 2358/71 και (ΕΚ) 2529/2001.

- 2) Το άρθρο 18, παράγραφος 2, του κανονισμού 795/2004, όπως έχει τροποποιηθεί από τον κανονισμό 1974/2004, είναι άκυρο καθόσον απαγορεύει σε γεωργό ο οποίος επλήγη από εξαιρετικές περιστάσεις, κατά την έννοια του άρθρου 40 του κανονισμού 1782/2003, να τύχει προσαρμογής του ποσού αναφοράς βάσει της διατάξεως αυτής και συγχρόνως να λάβει πρόσθετο ποσό αναφοράς από το εθνικό απόθεμα βάσει ενός από τα άρθρα 19 έως 23α του κανονισμού 795/2004, όπως έχει τροποποιηθεί από τον κανονισμό 1974/2004, ενώ ο γεωργός που δεν αντιμετώπισε τέτοιες περιστάσεις και στον οποίο καθορίστηκε ποσό αναφοράς υπολογισθέν κατ' εφαρμογή του άρθρου 37, παράγραφος 1, του κανονισμού 1782/2003 μπορεί να σωρεύσει το ποσό αυτό και ένα ποσό αναφοράς από το εθνικό απόθεμα βάσει ενός από τα άρθρα 19 έως 23α του κανονισμού 795/2004, όπως έχει τροποποιηθεί από τον κανονισμό 1974/2004.

⁽¹⁾ ΕΕ C 260 της 7.9.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 6ης Νοεμβρίου 2014 — Ιταλική Δημοκρατία κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-385/13 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως — Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ) — Περιφερειακό επιχειρησιακό πρόγραμμα (ΠΕΠ) 2000-2006 για την Περιφέρεια Καμπανίας — Κανονισμός (ΕΚ) 1260/1999 — Άρθρο 32, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, στοιχείο στ' — Διαδικασία λόγω παραβάσεως κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας όσον αφορά τη διαχείριση των αποβλήτων στην Περιφέρεια Καμπανίας — Απόφαση περί μη πραγματοποιήσεως των ενδιάμεσων πληρωμών για το μέτρο του ΠΕΠ που αφορά τη διαχείριση και τη διάθεση των αποβλήτων)

(2015/C 007/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσέουσα: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. Palmieri, επικουρούμενος από τον P. Gentili, avvocato dello Stato)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: D. Recchia και A. Steiblyté)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 252 της 31.8.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 6ης Νοεμβρίου 2014 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου του Βελγίου

(Υπόθεση C-395/13) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Αστικά λύματα — Οδηγία 91/271/ΕΟΚ — Άρθρα 3 και 4 — Υποχρέωση συλλογής — Υποχρέωση επεξεργασίας)

(2015/C 007/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: O. Beynet και E. Manhaeve)

Καθού: Βασίλειο του Βελγίου (εκπρόσωποι: T. Materne και J.-C. Halleux, επικουρούμενοι από τους E. Gillet και A. Lerièce, δικηγόρους)